

Ján 11:3 I poslali tie sestry k Ježišovi s odkazom: Pane, ajhľa, ten, ktorého miluješ, je nemocný.⁴ Keď to Ježiš počul, povedal: Tá nemoc nie je na smrť, ale pre slávu Božiu, aby oslávený bol ňou Syn Boží.

Ján 11:17 Keď Ježiš prišiel, našiel ho už štvrtý deň ležať v hrobe.

Ján 11:21 I povedala Marta Ježišovi: Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel.²² Ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti Boh.²³ Povedal jej Ježiš: Tvoj brat vstane z mŕtvych.²⁴ Marta mu odpovedala: Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň. ²⁵ Riekol jej Ježiš: Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, ²⁶ a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Či veríš tomu?

Ján 11:33 Keď Ježiš videl, že plače a že plačú aj Židia, ktorí prišli s ňou, zachvel sa v duchu a vzrušený³⁴ riekol: Kam ste ho položili? Povedali Mu: Pod', Pane, a pozri sa!³⁵ A Ježiš zaplakal. ³⁶ Vtedy povedali Židia: Ajhľa, ako ho miloval!

Ján 11:41 Odvalili teda kameň kde ležal ten mŕtvy, a Ježiš, pozdvihnúc oči k nebu, riekol: Otče, ďakujem Ti, že si ma vyslyšal.

⁴² Ja som vedel, že ma vždy vyslyšaš, ale pre ten zástup, ktorý tu stojí, som to povedal, aby verili, že si ma Ty poslal:

⁴³ A keď to povedal, zavolať silným hlasom: Lazár, poď von!

⁴⁴ I vyšiel ten mŕtvy, zviazaný plátom na nohách i na rukách, a jeho tvár bola zakrytá šatkou. Riekol im Ježiš: Rozviažte ho, nech odíde.

Vzkriesenie Lazára patrí medzi najznámejšie príbehy v Biblii. Táto udalosť je pre nás svedectvom, že Pán Ježiš Kristus je Pánom nad životom a smrťou.

Jeho moc vzkriesiť svedčí o Jeho Božskosti. Boží Syn dokáže s nami spolocítiť s ľuďmi. Preto ide k Marte a Márii.

Počúva ich výčitky. Potešuje ich slovami nádeje a spolocítiť s nimi. Tento príbeh je svedectvom o tom, že On, ktorý sa kvôli nám stal človekom, sa nebránil slzám.

Ježiš je dokonalý utešiteľ. Učme sa od Neho ako potešiť tých, ktorí majú zármutok. Rovnako je tento príbeh potešením aj pre Vás zarmútená rodina.

Ježiš vie, aké je dôležité byť pri niekom v Jeho zármutku. Už svojou prítomnosťou chce pomôcť v smútku tých dvoch sestier.

Môže poslať svojich učeníkov, aby to oni spravili. Ale byť pri niekom v zármutku je pre smútiaceho tou najdôležitejšou vecou.

Nie každému človeku môžeme povedať, to čo máme na srdci. Pri Ježišovi to v modlitbe ide rýchlejšie, lebo On vie, čo máme na srdci.

Ježiš hovorí skutočne iba to, čo treba, aby mohol viac počúvať. Len ten, kto vie počúvať, vie aj potešiť. Viac počúva, ako hovorí, aby Marta a Mária mohli vypovedať a dostať von všetok smútok zo seba von.

Nič v celom tvorstve nás nemôže odlúčiť od lásky Božej, ktorú Boh dokázal v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“ Ako otecko čítal, vošiel do izby Maťo. Práve pricestoval z internátu. V rukách držal gitaru. Tichučko začal vybrnkávať a spieval: Ježiš ma ľúbi. Pri tejto piesni Ema zazrela, ako sa teta Anka ešte pokúsila raz nadýchnuť, a vydýchla naposledy. Otec, mama, Maťo i Ema sa k sebe pritulili a plakali.

Prešli dva mesiace. Opäť zavítala jar. Na trávniku pred domom Ema rozprestrela novú prikrývku, aby ju vysušila na teplom slniečku. Pomohla jej s ňou mamička, lebo ju bolo treba ešte celú obrúbiť lemom. Sama však dokončila zimnú časť. Bola už taká zručná a mala taký pravidelný steh, že by ste len ťažko uhádli, ktoré kúsky látky prišla ona a ktoré nebohá teta Anka. Každý kúsok sa spájal so spomienkami na ňu.

Ten mrazivý január bol teraz už len minulosťou. Aj chvíľa, keď teta odišla, i potom deň pohrebu. V dome sa zišlo celé príbuzenstvo a priatelia zo široka-daleka. Ľudia im chceli pomôcť, každý niečo priniesol, a tak chladnička skoro praskala vo švíkoch. Teta Anka ležala v truhle obloženej kvetmi. Bola oblečená v modrých hodvábných šatách s dlhými rukávmi. Okolo truhly sa zhromaždili všetci príbuzní a priatelia. Plakali. Pohrebný obrad bol v kostole. Hrala tam pekná hudba. Čítalo sa z Biblie. Farár hovoril celkom ako teta Anka. Spomínal večný život v nebi, kde žijú ľudia s Ježišom, kde sa môžu hrať, zabávať, spievať, tancovať, kde pracujú, no viac už nikto nikdy neplače, ani sa netrápi. Potom šli spoločne na cintorín. Bolo veľa snehu. Čerstvá otvorená jama uprostred bieleho snehu vyzerala trochu hrozivo.

Truhla s telom tety Anky sa pomaly kĺzala až na dno. Potom každý pristúpil k jame a hodil do nej hrudku čiernej hliny. Pritom sa nahlas čítali z Písma slová Ježiša: „Ja som Vzkriesenie a Život! Kto vo mňa verí, bude žiť, aj keby zomrel.“